

ЛИТЕРАТУРЕНЪ КРИТИКЪ

Брой 17. 27 юний 1941 год.

Редакторъ: З. П. Търнинъ

ИНТЕРВЮ СЪ ПРОФ. ЕМАНУИЛЪ ПОПЪ ДИМИТРОВЪ

(Продължение отъ стр. 3.)

алтъ и прозата. Тукъ трѣбва да се потърсятъ изворитѣ на злото, което нахлува въ живота и да се подирятъ художественитѣ срѣдства за неговото неутрализиране или заклемяване. Това извършихъ съ моята хумористична поема „Въ страната на розитѣ“.

Трѣбва да ви кажа, че въ творческата работа, освенъ прѣкото наблюдение надъ живота, голѣмата философско-научна и литературно-художествена култура е, която отключва изворитѣ, оформява творческитѣ възможности на духа. Къмъ такава култура винаги съмъ се стремѣлъ въ живота си.

— Върху какво работите сега?

— Не мога да ви кажа нищо определено. Сега съмъ въ процесъ на подготовка за работа.

— Какви сж, споредъ Васъ, изискванията на нашата литература днесъ?

— Каквито сж били всѣкога: да служи на живота! Да го води къмъ дълбоко хуманизиране.

— Какви сж, споредъ Васъ, отраженията на войната върху творчеството на днешния писателъ?

— Материалнитѣ отражения сж очевидни. Особено духовно отражение въ голѣма поетична творба за сега не откривамъ. Може би е още рано за това. Не е настѣпило още художествено изяснение и осмисляне на впечатленията.

— Какво мислите и какви напѣтствия ще дадете за нашитѣ млади писатели?

— Мисля, че единъ писателъ, преди всичко, трѣбва да бѣде талантливъ. Безъ талантъ всичката работа е праздна. Следъ това талантътъ да се съпътствува отъ високъ духъ; дребенъ духъ не може да роди велики дѣла. Трето — култура, която за жалостъ липсва на младитѣ. Най-после и едно техническо усвояване на изкуството. Всичко това да бѣде озарено и отъ дарбата на труда.

Дим. Митревъ

ВАЖНО ЗА АБОНАТИ, настоятели и сътрудници! Новиятъ адресъ на „ЛИТЕРАТУРЕНЪ КРИТИКЪ“ е: Константинъ Михайловъ, бул. „Македония“ 5 София.

ПОЛУЧЕНИ КНИГИ ВЪ РЕДАКЦИЯТА:

СЪЧИНЕНИЯ НА В. ЛЕВСКИ

Подъ редакцията на Стефанъ Каракозовъ. Предговоръ на Михаилъ Димитровъ. Издание на „Новъ свѣтъ“, Стоянъ В. Стоименовъ, бул. Дондуковъ 37, София. Пощенска чекова смѣтка № 1094. Цена 35 лв. и 55 лв. (люксово подвързана).

Книгата съдържа:

1. Предговоръ отъ Михаилъ Димитровъ за значението на писмата на Василь Левски.

2. Писмата на Левски, пълно събрание, подреди хронологически, съ интересенъ уводъ върху епистолярната литература, историята на писмата, какъ сж запазени, Каравеловъ предателъ ли е на писмата на Левски, какъ турската задгранична полиция се добира до писмата на Левски, къде се намиратъ и къде сж печатани тѣзи писма. Левски има 15 революционни псевдонима.

Въ тази глава сж помѣстени за първи пътъ пълно събрание отъ писмата на Левски до: Раковски, Панайотъ Хитовъ, Найдѣнъ Геровъ, Христо Ивановъ Книговезца, Данаилъ Христо Поповъ, Филипъ Тотю, Ганчо Милевъ, Ив. П. Хр. Кършовски Маринъ попъ Лукановъ, Христо Ботйовъ и други.

3. Статии-дописки, за първи пътъ пълно събрание не само това, което се намира въ ръкописъ, но и печатано въ „Свобода“ на Любенъ Каравеловъ. Статиитѣ на Левски разкриватъ неговия идеенъ пътъ. Тази глава има единъ уводъ за мѣстото, което взема Левски въ българската революционна публистика преди Освобождението. Къмъ статиитѣ-дописки сж дадени и бележитѣ, които е сложилъ Каравеловъ.

4. Пѣснитѣ на Левски. Левски не е поетъ, но има поетични опити, които сж продадени въ тази глава. Тукъ е помѣстена една обширна студия върху любовта на Левски къмъ народната бунтовна пѣсень, революционна лирика на Добри Чинтуловъ и Христо Ботйовъ.

5. Проекоуството на революционната организация, печатанъ така, както е написанъ отъ Левски.

6. Бележки къмъ писмата, статиитѣ и пѣснитѣ на Левски. Разчетени сж тъмнитѣ и неясни мѣста отъ писмата, обяснени революционнитѣ псевдоними, бележки за всѣко лице, което се срѣща въ писмата и пр.

Въ тази книга на Левски, писмата сж дадени на съвремененъ правописъ и се четатъ леко и съ увлѣчение.

За да разберемъ развитието на нашата революционна организация презъ Възраждането, трѣбва да разберемъ добре писмата на Левски, защото тѣ сж ключътъ чрезъ който разбираме могъщитѣ идеи.

Книгата обема 13 голѣми печатни коли, 208 страници, художествено издание и луксово корица.

Наблюдателница

1.

Въпрѣки, че „Недѣленъ дневникъ“ не е отбелязалъ източника на своитѣ сведения, все пакъ интересна е неговата бележка за храната на нашия селянинъ.

Главниятъ хранителенъ продуктъ е брашното. На консумативна единица, годишно, срѣдно се пада по 260.9 кгр. пшенично брашно, по 24.25 кгр. царевично и по 27.58 кгр. ръжено, или общо по 352.7 кгр. брашно. Общо мазнини се консумиратъ годишно срѣдно отъ консумативна единица 11.63 кгр., главната частъ отъ която съставлява слнчогледовото — 5.68 кгр., следвано отъ свинска масъ — 4.85 кгр. И най-малко млѣчни мазнини — 1.400 кгр.

2.

Правъ е в. „Слово“ (бр. 5677), когато се възмущава отъ така наречената „българска точностъ“.

Вестникътъ привежда следниятъ типиченъ примѣръ. Преди нѣколко дни Студентскиятъ съюзъ ималъ гостъ отъ германското студитско водачество — Д-ръ Хелмутъ Бауерсфелдъ. Гостътъ изнесълъ въ салона на Академията на наукитѣ сказка. Сказката не само че била посетена отъ стотина студенти и двайсетина официални лица, но тя не започнала и въ определеното време, главно по вина на публиката, която гостътъ трѣбвало да чака повече отъ единъ часъ!

3. Не е работата въ четене морални нотации на нашитѣ вестникари. Но това, което вършатъ нѣкои солидни илюстровани издания е чисто и просто безобразие. Вижте последнитѣ броеве на „Око“, „Азъ знамъ всичко“, „Ребусъ“ и пр. Естетика или порнография сж голитѣ, въ пикантни пози, женски тѣла. Колкото се отнася пъкъ до гангстерското имъ съдържание, за него писахме веднажъ. Нѣма ли най-сетне българската културна общественостъ да извика най-сетне, заедно съ писателя Камень Зидаровъ: „Аманъ отъ тая апология на курварлъка“.

4.

Въ единъ отъ миналитѣ борове писахме за мѣстото на жената въ съвременния животъ и допотопнитѣ схващания на нѣкои нашенци по тоя въпросъ. Въ потвърждение на писаното привеждаме безъ коментари и следната кратка дописка отъ с. Обнова, Пльвенско.

„Преди десетина дни една девойка, единственъ членъ на управителното тѣло на младежката кооперативна група, е организираща младежки трудовъ день. Девойкитѣ отъ село Обнова взиматъ дейно участие въ младежкитѣ организации. Тѣ излъчватъ отъ своитѣ редове и такива, които поематъ ръководството на младежкия общественъ животъ“.

5. Въ единъ отъ нашитѣ ежедневници А. Карима отново повдига въпроса за висшата социална школа при Българския Женски Съюзъ. Споредъ едно окръжно на г-жа Димитрана Иванова — председателка на Съюза, Социалната школа е призната за висше училище, споредъ отговора, който е получила Карима отъ Министерството на народното просвѣщение: „Висшата социална школа не е призната по законодателенъ редъ и не дава образователенъ цензъ, защото не е висше или полувисше училище“.

Ние мислимъ, че тъй или иначе, повдигнатиятъ въпросъ трѣбва да бѣде разрешенъ по единъ задоволителенъ за завършилитѣ и следващитѣ това училище момичета, начинъ.

ЧУБАЙ